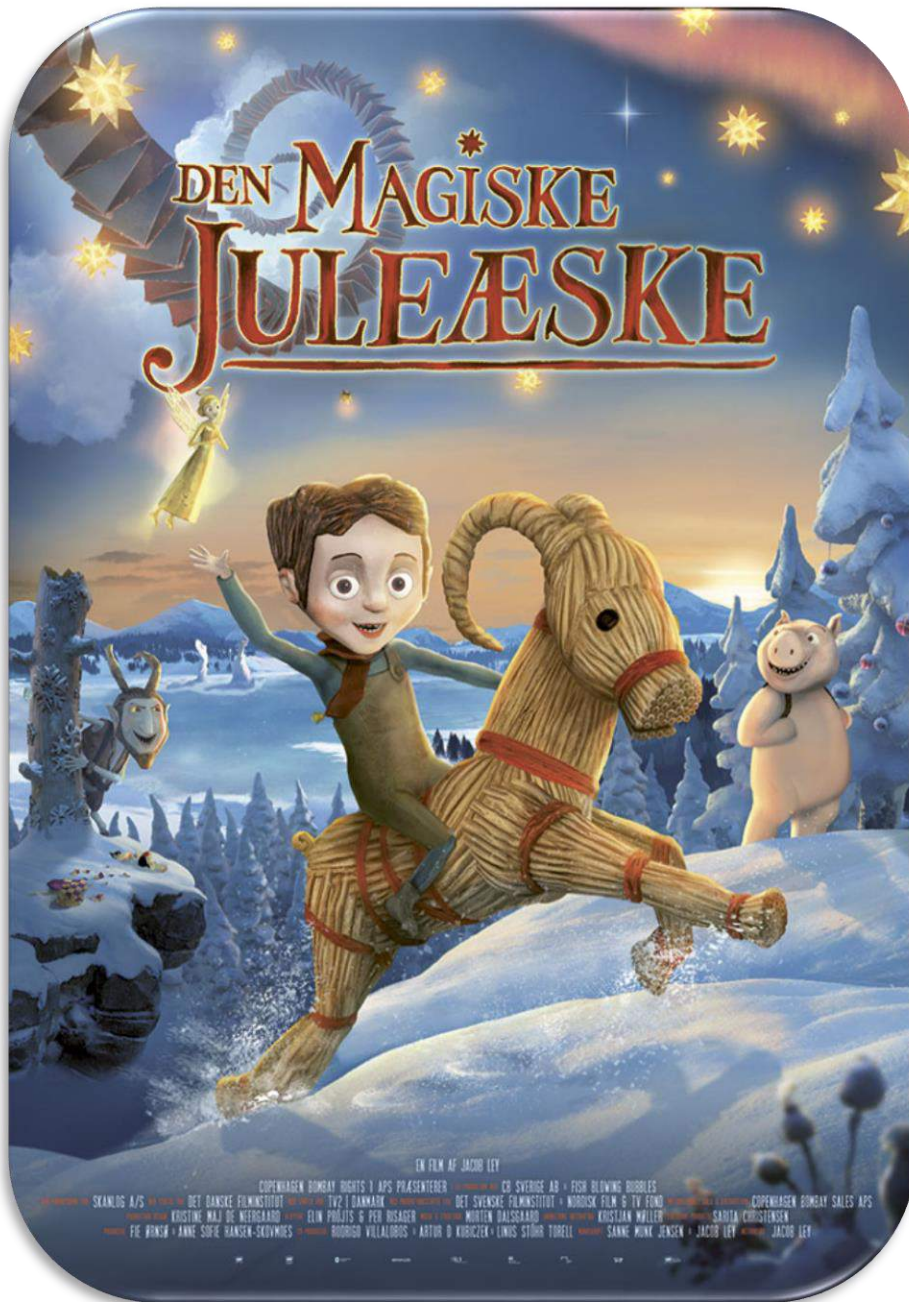

FUŠ – Film u školi Vam predstavlja film
PRONAĐI DJEDICU

Prosinac 2017.

PRONAĐI DJEDICU (Den magiske juleæske)

OSNOVNE INFORMACIJE

Zemlja i godina proizvodnje: Švedska i Danska, 2016.

Trajanje filma: 80 min

Rod i žanr: animirani, obiteljski

Režija: Jacob Ley

Scenarij: Sanne Munk Jensen, Jacob Ley

Fotografija: Jonathan Guldborg Elsborg, Phillip Jørgensen, Anders Nydam

Montaža: Elin Prøjts

Glazba: Morten Dalsgaard

Glasovi: Dennis Storhøi, Bodil Jørgensen, Rasmus Bjerg, ...

Izvršna produkcija: Sarita Christensen

Odjel za animaciju: Lærke Enemark, Ingeborg Faber, Luca Fattore, ...

Zvuk: Per Boström, Morten Dalsgaard, Ulf Olausson, David Silverin

Vizualni efekti: Christen Bach, Jimmy Johansson, Marie Jørgensen, Cédric Roger Gérard Marquis, ...

Produksijska kuća: Copenhagen Bombay

Najava filma: <https://www.youtube.com/watch?v=pqYPPRjOiqk>

Prikladno za uzrast: DV i I. – IV. razredi OŠ

Korelacija s nastavnim predmetima: hrvatski jezik, likovna kultura, priroda i društvo, vjeronauk, etika, medijska kultura...

Teme za raspravu: Božić, Djed Božićnjak, vjerovanje, prijateljstvo, svijet mašte, animacija, zima, praznici, aktivnosti za vrijeme božićnih blagdana, zimske radosti, božićne pjesme...

KRATAK SADRŽAJ

Boženko je osmogodišnji dječak koji živi u sirotištu „Zvončićgrad“. Kao beba je na Badnju večer ostavljen na pragu sirotišta te ga ravnatelj Alfred smatra božićnim poklonom. Jako se veseli Božiću i sve što Božić sa sobom (do)nosi: izrađivanju ukrasa, poklonima, snijegu, klizanju i Djedu Božićnjaku. No kada čuje priče starije djece iz sirotišta da Djed Božićnjak nije stvaran te kada se suoči sa činjenicom da bi Djed Božićnjak mogao biti ravnatelj sirotišta, Boženko počne gubiti vjeru u Djeda Božićnjaka, ali i samoga sebe. Ubrzo se počnu događati neobične stvari i Boženko se pomoću božićne kutije nađe u magičnom svijetu. Djed Božićnjak je nestao, zatočio ga je njegov hiroviti pomoćnik, Krampus, koji želi preuzeti Božić i postati novim Djedom Božićnjakom. Na Boženku je sada da pronađe Djedicu i spasi svoj najdraži blagdan te vrati ljudima vjeru u Božić i Djeda Božićnjaka...

„Pronađi Djedicu“ je klasična priča o vjerovanju u sebe i dozvoljavanju stvarima da postanu magične i neobjašnjive. Film je prikazan je na brojnim filmskim festivalima za djecu uključujući Cinekid u Amsterdamu, 2016., Schlingel u Chemnitzu, 2016., ALE Kino! u Poznanu.

O REDATELJU

Jacob Ley: rođen 1976. godine, završio je Design School of Kolding za interaktivnog multimedijalnog dizajnera (1995. – 1998.) te Dansku filmsku školu za profesora animacije (2002. – 2006.). Ley je radio reklame, televizijske serije i kratke filmove, animirane i igrane. Godine 2012. režirao je kratki animirani film "Isblomstens hemmelighet" („Tajna sladoleda“), koji je prikazan na Buster Film Festivalu, BUFF-u u Švedskoj te na Thessaloniki Film Festivalu. Prvi dugometražni animirani film mu je „The Magic Christmas Box“ („Čarobna božićna kutija“) iz 2016. godine. O svojem zadnjem animiranom filmu „Pronađi Djedicu“, redatelj je izjavio: **"Želio sam napraviti božićni film koji nam omogućava ponovno otkrivanje radosti iz starih tradicija, film koji ilustrira da postoji vrijednost u održavanju uvjerenja iz djetinjstva"**.

PRIJEDLOG OBRADJE FILMA NA SATU

Film obiluje raznim motivima i temama za raspravu poput: animacije, Badnjaka, Božića, Djeda Božićnjaka, Krampusa, vjerovanja, svijeta mašte, zime i zimskih praznika, prijateljstva, aktivnosti za vrijeme božićnih blagdana, božićnih pjesama. Glavne teme možete sa učenicima/cama razraditi na satu nakon čega bi uslijedila istraživačka pitanja i radni zadaci.

ANIMIRANI FILM

Animirani film je film nastao snimanjem crteža (crtanih ljudskom rukom ili na računalu). Tvorac prvog animiranog filma je Emile Reynaud, a prikazan je 28. listopada 1892. godine. Najpoznatiji tvorcii crtanih filmova su Walt Disney, Chuck Jones, Winsor McCay, Osamu Tezuka, Hayao Miyazaki, William Hanna, Joseph Barbera, Dušan Vukotić...

Animirani film može biti proizveden uporabom različitih materijala: crteža, lutaka, prirodnih predmeta, artefakata, plastelina, pijesaka i dr. Za razliku od igranog filma ili dokumentarnog filma, u animiranome filmu su likovi i pozadina uglavnom nacrtani. Prema stilskim oznakama u animiranome filmu postoji slična podjela kao i u igranim filmovima – prema dužini i žanrovima. U klasičnom animiranom filmu pripremni stupanj proizvodnje predstavlja razrada ideje ili teme u scenarij. Na osnovi scenarija izrađuje se knjiga snimanja

koju u animiranome filmu tvori niz crteža, grupiranih u kadrove i sekvence, a koji ilustriraju radnju zamišljenoga filma, njegove bitne stilske i sadržajne karakteristike. Uz crteže, u knjizi snimanja naznačuju se i pokreti kamere (vožnje, panorame), montažne spona (pretapanja, zatamnjenja, odtamnjenja) te naznake za dijalog, šumove i glazbu.

Animirani filmovi stvaraju iluziju kretanja nizanjem sličica od kojih je svaka malo drugačija. Te se sličice u pravilu izmjenjuju brzinom od 24 kadra u sekundi. Snima se kvadrat po kvadrat, odnosno crtež po crtež, a svaki crtež predstavlja pomno proračunatu fazu budućeg cjelovitog pokreta. S obzirom da je za animirani film potrebno umijeće crtanja, slikanja, takav se film može smatrati stanovitim prijelaznim, graničnim područjem između slikarstva i filma. Animirani film najčešće se radi tako da animator na papiru napravi niz crteža olovkom. Ti se crteži zatim kopiraju na prozirne, celuloidne folije te se nakon toga bojaju. Svaka se od tih folija stavlja na pozadinu i tako se snima sličica po sličica. Dok se sličice izmjenjuju, pozadina ostaje ista. Proizvodnja kratkih animiranih filmova postala je pravom industrijom početkom prošlog stoljeća pri čemu su kratki animirani filmovi bili proizvedeni s razlogom prikazivanja u kinima.

Druga vrsta animiranog filma jest lutkarski film. U njemu se istim postupkom animacije pokreću lutke i ta se vrsta može tumačiti kao stanovito granično područje između filma i lutkarskog kazališta. Tzv. „stop animacija“ jedna je od prvih animatorskih tehnika koja se koristila za izradu specijalnih efekata u filmovima. Stop animacija omogućuje stvaranje privida kretanja stvari koje su inače nepokretne i to tako što se pomoću kamere koja može snimati kadar po kadar snima željena scena a zatim se objekt koji treba animirati samo malo pomakne nakon čega se snima slijedeća slika i tako redom.

U posljednje se vrijeme vrlo često koristi tzv. računalna animacija koja je prvi puta primijenjena za stvaranje video-igrica, ali ju je razvoj tehnologije prenio i na film. Računalna animacija obuhvaća razne tehnike, ali bit je da se animacija digitalno kreira na računalu. Najčešće se pomoću raznih računalnih programa stvaraju modeli koji se zatim boje i animiraju u virtualnom okruženju. Računalna animacija, za razliku od stop animacije, ne traži da se svaki model postavi u svaku sekvencu pokreta, nego se oni postavljaju samo u ključne pozicije, a računalo izrađuje sve međupozicije.

Evolucija animiranoga filma u početku sadrži ostvarenja koja su prethodila animiranomu filmu (théâtre-praxinoscope É. Reynauda iz 1880. godine). **Početkom XX. stoljeća izumom tzv. stop-kamere nastaju animirani filmovi** J. S. Blacktona i E. Cohla. Klasični animirani film svoju sljedeću fazu razvoja započinje u SAD-u, crtežima na prozirnim folijama u vrsnim ostvarenjima W. McCaya, a nastavlja se tijekom 1920-ih u serijama P. Sullivana, potom od kraja desetljeća braće M. i D. Fleischera i W. Disneya koji sa suradnicima do vrhunca dovodi razvoj tzv. „pune animacije“, kontinuiranog pokreta voluminozno stiliziranih likova u trodimenzionalnom prostoru (Snjeguljica i sedam patuljaka, Pinocchio, Fantazija i dr.). Od kraja 1930-ih afirmiraju se i duo W. Hanna i J. Barbera (studio MGM) te autori u studiju Warner Bros. i studio Universal. Moderni animirani film započinje u 1930-im na filmovima A. Alexéieffa, L. Reiniger, B. Bartoscha i N. McLarena, a nakon II. svjetskog rata naglo se širi

(proizvodi se gotovo na svim kontinentima) u punoj raznolikosti i bogatstvu umjetničkog izraza.

Povijest animiranog filma u Hrvatskoj počinje dvadesetih godina prošlog stoljeća s animiranim filmovima koji su reklamirali čaj i pastu za cipele. Tridesetih godina također se radilo na cijelom nizu animiranih filmova za potrebe reklama proizvoda i tvrtki, dok su se nešto kasnije počele raditi i ozbiljnije animacije. U razvoju animacije u Hrvatskoj svakako valja izdvojiti Zagrebačku školu crtanog filma koja je polovicom pedesetih godina prošlog stoljeća pokrenula sasvim novu koncepciju animiranog filma. Taj novi koncept među ostalim podrazumijeva smanjenje broja crteža, pri čemu crtani film ne gubi na svom vizualnom bogatstvu i atraktivnosti. Likovi postaju shematizirani, a i glazba se koristi na drugačiji način. **Prvi veliki uspjeh Zagrebačke škole crtanog filma jest Grand Prix u Veneciji za crtani film „Samac“, Vatroslava Mimice, dok zlatno razdoblje zaključuje nagrada Oscar za film „Surogat“, Dušana Vukotića iz 1962. godine.** Ova jedinstvena škola animacije dala je europskoj filmskoj baštini više od 400 naslova vrijednih animiranih ostvarenja koja su i nagrađena s više od 400 najprestižnijih nagrada širom svijeta.

Današnje države koje su najveći proizvođači crtanog filma su SAD i Japan.

BOŽIĆNI OBIČAJI

Božićni običaji čine dio tradicije te se u svakom narodu obilježavaju na poseban način. Božić slave i mnogi nekršćani kao tradicijski obiteljski blagdan kada se daruju i primaju prigodni darovi. Uz slavlje Božića razvili su se brojni običaji poput kićenja božićnog drvca na Badnjak, odlaska na misu polnoćku i pjevanja božićnih pjesama. Prije Božića, vrijeme je pripreme, koje traje oko mjesec dana od početka došašća. Prevladavaju osjećaji iščekivanja, nade i čežnje. Posebno se obilježavaju dani sv. Barbare, sv. Nikole, sv. Lucije i sv. Tome. Božićna pšenica sije se na sv. Barbaru ili sv. Luciju. Djeca se posebno raduju sv. Nikoli, kada dobivaju poklone u čizmice, a zločesta djeca šibu od Krampusa. U nekim krajevima postoje običaji djetinjci, materice i očići, koji se događaju u tri tjedna do Božića. Brojni običaji za cilj imaju želju za blagostanjem, dobrim urodom, napretkom i dobrim zdravljem. Badnjak je bogat raznim običajima poput unošenja slame u kuću, svečanog uređenja blagdanskog stola, pripreme božićne hrane i odlaska na sv. misu polnoćku. **Božić je dan, kada se s puno radosti, nade i žara u svečanom, veselom raspoloženju slavi Isusovo rođenje.** Proslavlja se u krugu obitelji, a sljedeći dan na dan sv. Stjepana posjećuju se rođaci, prijatelji i susjedi i s njima se svečano proslavlja uz bogatu trpezu. Na Novu godinu međusobno bi se čestitalo, ali bi ugođaj bio manje intiman za razliku od božićnog.

Završetak dvanaestodnevnice, dvanaest božićnih dana, blagdan je Sveta tri kralja ili Bogojavljenja. Na taj se dan spominjemo triju mudraca koji su darivali Isusa, odlazi se na misu, skidaju se ukrasi te završava blagdansko razdoblje. Blagoslivljaju se kuće za narednu godinu, a blagoslovljenom su se vodom blagoslivljali i vrtovi te buduće ljetine. Često su božićne pjesme pjevali tzv. zvjezdari odjeveni u tri kralja noseći zvijezdu...

➤ **Badnjak**

Badnjak, Badnji dan ili Badnja večer je naziv dana prije Božića u kršćanskom kalendaru. Badnjak je također ime za drvo koje se pali na ognjištu za Badnjak. **Na Badnjak se uređuje kuća za Božić te se kiti božićno drvce.** Tradicionalno se na Badnjak posti, iako Katolička crkva post ne smatra obveznim. Po gregorijanskom kalendaru Badnjak pada 24. prosinca te ga toga dana slave u katoličanstvu i protestantizmu. Po julijanskom kalendaru Badnjak pada također 24. prosinca, međutim to je 6. siječnja po gregorijanskom kalendaru te ga toga dana slave u nekim pravoslavnim crkvama.

Na sam su se Badnjak ukućani rano ustajali, kako bi se spremio božićni objed, pospremio dom i pripremila nemrsna hrana za večeru, budući da se na Badnjak posti. Uglavnom se jela riba, često bakalar, pekao kruh koji bi bio na stolu sve do blagdana Sveta tri kralja. Nakon večere odlazilo se na tradicionalnu misu, tzv. polnoćku, na kojoj bi se dočekivalo Božić.

Ime Badnjak povezano je s riječju "bdjeti" budući da se na taj dan bdjelo čekajući Isusovo rođenje. Zbog samog običaja bdjenja i nekadašnje situacije bez električne struje i modernih sprava, bilo je nužno osvijetliti prostorije svijećama, koje su ujedno postale i simboli novog života i nade. Običaj je i sjećanje na preminule ukućane te molitva za njih. Na Badnjak postoje brojni običaji, kojima je svrha želja za blagostanjem, dobrim urodom, napretkom i dobrim zdravljem.

➤ Božić

Božić u kršćanskom svijetu obilježava Isusovo rođenje, a slavi se 25. prosinca. To je blagdan mira, ljubavi, skromnosti i zajedništva. Hrvatska riječ Božić zapravo je umanjena riječi Bog, koja označava da se na taj dan rodio mali Bog. Božić se slavi u krugu obitelji, u svečanom, veselom raspoloženju. Božićno jutro počinje otvaranjem darova, a često se odlazi i na mise. Nakon toga slijedi božićni ručak koji se često sastoji od juhe, mesa, raznih pečenki s povrćem, raznih vrsta kruha, pogača, peciva, torti, kolača od oraha, rogača, sira, paprenjaka, medenjaka, orahnjača, makovnjača itd. Nakon ručka obitelj obično odlazi čestitati rodbini i prijateljima.

➤ Djed Božićnjak

Komercijalizirani lik veselog Djeda Božićnjaka koji širom svijeta uveseljava djecu poklonima, vuče svoje podrijetlo od kršćanskog sveca, Svetog Nikole. Preobrazba Svetog Nikole u sekularni lik Djeda Božićnjaka zasluga je protestantske reformacije. Američka verzija Djeda nastala je u New Amsterdamu (današnji New York) prema nizozemskoj verziji kršćanskog sveca, pod imenom Sinterklaas. Tijekom 19. stoljeća američki novinari u SAD-u popularizirali su izmijenjenu verziju svetog Nikole, koji je postao veseli, debeli djed koji živi na Sjevernom polu i koji putujući na svojim saonicama donosi u vrijeme Božića djeci poklone. Danas prepoznatljivi lik Djeda Božićnjaka, djelo je Thomasa Nasta, koji ga je nacrtao prema opisu iz pjesme za djecu iz 1823. godine. U većini kršćanskih zemalja, osobito u Europi, pa tako i u Hrvatskoj, postoji jasna distinkcija između kršćanskog sveca (Sveti Nikola) i komercijalnog Djeda Božićnjaka.

Božićne i novogodišnje priče kazuju da Djed živi u finskom dijelu Laponije sa svojom ženom, Bakom Božićnjak. Tamo postoje radionice gdje vilenjaci izrađuju igračke. Prema tradiciji, potrebno je na Badnju večer, 24. prosinca, objesiti čarape uz kamin. Po noći, Djed leteći na saonicama koje vuku sobovi, ide po kućama, silazi niz dimnjak i ostavlja pod božićnim drvцем darove za djecu.

➤ Krampus

Po pučkoj predaji, Krampus je rogati, antropomorfni lik koji se opisuje kao "polu koza" ili „polu vrag“, koji tijekom božićnog perioda kažnjava djecu koja su se loše ponašala, za razliku od Svetog Nikole koji nagrađuje djecu dobrog ponašanja. Krampus je obavezni pratitelj Svetog Nikole u nekoliko regija, uključujući Austriju, Bavarsku, Hrvatsku, Češku, Mađarsku, Slovačku, Sloveniju, Južni Tirol i dijelove Sjeverne Italije. Pretpostavlja se da povijest Krampusove figure dolazi iz predkršćanske alpske tradicije.

➤ Pjesma „Tiha noć“

Početak filma „Pronađi Djedicu“ obilježava pjesma „Tiha noć“, koja će ujedno biti jedna od glavnih pjesama filma. Početak pjesme i asocijacije koje ona sa sobom nosi nagovještavaju iščekivanje i atmosferu Božića. Tako se sprovodi kroz film i u kasnijim radnjama pa i na kraju filma kada je djeca iz sirotišta pjevaju sa Alfredom.

„Tiha noć, sveta noć“ (njem. „Stille Nacht, heilige Nacht“, engl. „Silent Night, Holy Night“) naziv je, po mnogima, najpoznatije božićne pjesme na svijetu. Josef Mohr, svojedobno pomoćni svećenik tada nove župe Svetoga Nikole u Oberndorfu, napisao je 1816. riječi te pjesme u Mariapfarru u salzburškom okrugu Lungau. Dvije godine poslije svoje je stihove pokazao učitelju i orguljašu Franzu Xaveru Gruberu te ga zamolio da ih uglazbi za dva glasa i zbor uz pratnju gitare. Na Badnjak 1818. „Tiha noć“ je praizvedena u crkvi Sv. Nikole u Oberndorfu. Od tada do danas katolički su ju i protestantski misionari proširili svijetom, pa se ta božićna pjesma danas pjeva na više od 300 jezika i dijalekata. Snimljena je u raznim vokalnim i/ili instrumentalnim obradama i izvedbama u gotovo svim glazbenim žanrovima. U ožujku 2011. „Tiha noć, sveta noć“ ubilježena je na UNESCO-ov popis austrijske nematerijalne kulturne baštine.

PITANJA I ZADACI ZA UČENIKE/CE

Film otvara razne teme za raspravu kod kuće i u školi. To su primjerice Božić, Djed Božićnjak, običaji, vjerovanje, prijateljstvo, svijet mašte, animacija, zima, praznici, prijateljstvo, komunikacija, aktivnosti za vrijeme božićnih blagdana, zimske radosti, božićne pjesme. Nakon projekcije filma i kratke emocionalno-intelektualne stanke, upitajte učenike/ce kako ih se dojmio film:

- Što vam se svidjelo u filmu, a što nije? Zašto?
- Koje je osjećaje film u vama pobudio?
- Koja je vaša omiljena scena iz filma? Što se u njoj događa?
- Da li vam je film bio zanimljiv, uzbudljiv, tužan, smiješan, uvjerljiv?
- Biste li film preporučili svojim prijateljima i prijateljicama?
- Usporedite vaša iskustva u razredu. Svoje dojmove učenici/e mogu izraziti crtežom, sastavkom ili razgovorom.

Nakon toga, u razredu ili vrtiću uslijedila bi istraživačka rasprava kroz niz pitanja koja nameće ovaj film, s time da bi ih nastavnici trebali prilagoditi ovisno o dobi učenika/ca.

- Film obiluje zimskim i božićnim motivima, navedite neke od njih. (Snijeg, božićno drveće, božićna kutija s imelom, snjegović, grudanje, izrada božićnih ukrasa, zimska odjeća na likovima, božićna kugla, pojavljivanje Djedice, Krampusa, patuljaka i vile, klizalište, snježni pokrov Zvončićgrada, sige kao simbol zime i hladnoće, svjećice na drvima poput lampica pomoću kojih možemo pretpostaviti da se radnja filma događa u prošlim vremena, kada nije bilo električne energije/struje).
- Što je animirani film?
- Navedite i opišite mjesto u kojem se odvija radnja filma.
- Tko je glavni lik? Koliko ima godina?
- Boženko misli da ga donio Djed Božićnjak na vrata sirotišta. Da li se njegova pretpostavka ispostavlja točnom? Što mu kaže Djedica kada ga to pita? (Da ga on nije pustio, da provjeri s rodom.)
- Kako Boženko izgleda? Opišite njegov vanjski izgled (fizičke karakteristike) i unutarnje (karakterne) osobine.
- Na što vas asocira Boženково ime? Što mislite zbog čega ga je dobio? Sjetite se priče sa početka i Boženkovog dolaska u sirotište (Badnjak, dan prije Božića).
- Kojeg lika Boženko izrađuje od gline? A kojeg nakon što ga Gregor i Pišta naljute?
- Kakvi su Gregor i Pišta prema Boženku? (Bezobrazni, zadirkuju ga, zezaju ga da je Alfredov ljubimac, nazivaju ga pogrdnim imenima, govore mu da je marcipanska svinja.)
- Kako Boženko reagira na zadirkivanja? (Ljuti se, napravi Krampusa od gline i zgnječi Djeda Božićnjaka kojeg je prethodno napravio.)

- Kada Boženko počinje sumnjati u postojanje Djeda Božićnjaka? (Kada Gregor i Pišta tvrde da se Alfred maskira u Djeda Božićnjaka te kada Boženko u Alfredovom ormaru nađe Božićnjakovo odijelo.)
- Kako Boženko reagira nakon što pronadje odijelo? (Ljut, ozbiljan, napada Alfreda te ga naziva lažljivcem pred ostalom djecom.)
- Da li se ljutnja fizički manifestira na Boženku? (Da, izrazi lica, način govora i disanja.)
- Koji se sve likovi nalaze u božićnoj kutiji?
- Kakve su Boženkove reakcije kada ga kutija uvuče u čarobni svijet? (Sretan je zbog božićne ukrašenosti krajolika.)
- Navedite par primjera koji potkrepljuju da je svijet u koji je Boženko ušao pomoću kutije čaroban (Događaju se stvari koje inače nisu moguće, marcipanska svinja je u njemu postojeći živući lik kao i ostale figure iz kutije, Djedica je zaglavljen u božićnoj kugli itd.)
- Tko je Krampus?
- Kakvo je Krampusovo ponašanje? (Podrugljiv je, ismijava Božić, uništava igračke, podrugljivo pjeva božićne pjesme, grub je i agresivan prema Djedicinim patuljcima, on je glavni zlikovac u filmu).
- Kakvi su Pišta i Gregor? Kako nazivaju Boženka? (Alfredovo svinjče mezimče)
- Tko su Ivan i Kurt? (Ledene skulpture)
- Što Boženku savjetuje Ivan, gdje da traži Djedicu?
- Gdje je Krampus smjestio Djedicu?
- Zašto je Gregor ljubomoran na Boženka? (Jer misli da mu je Boženko preotao Alfreda, da mu Alfred daje više pažnje.)
- Kako film završava? Da li Boženko uspijeva spasiti Djedicu i Božić?
- Da li vam se svidio kraj filma?
- Kada slavimo Božić? Navedite datum i godišnje doba. Kako se zove dan prije Božića? Kakvo značenje imaju u rimokatoličkoj vjeri.
- Što najviše volite za vrijeme zimskih praznika i Božića? Napišite kratki esej s temom „Moj idealan Božić“ (možete pisati kako biste željeli da vaš idealan Božić izgleda ili opisati vaš najbolji Božić do sada te obrazložiti iskaze).

DODATNI ZADACI

Ukrasite učionicu za Božić!

Božićni ukrasi od papira

Ukrasite svoju učionicu, božićno drveće ili neki drugi prostor u kojem boravite sa papirnatim pahuljicama i lancima.

Potreban pribor:

običan bijeli ili raznobojni kolaž papir

škare

ljepilo za papir ili klamerica

Snježna kugla

Za izradu snježne kugle potrebno je imati:

staklenku s dobrim, čvrstim poklopcem

destiliranu vodu ili prokuhanu i ohlađenu vodu,

glicerina (pomoći će usporiti padanje pahuljica, može se naći u ljekarni ili drogeriji),

bijele ili svjetlucave šljokice ili umjetni kristalčići snijega (ne bi se trebale uzeti presitne

šljokice jer će previše plutati po kugli),

prozirni silikonski gel (za kupaonicu),

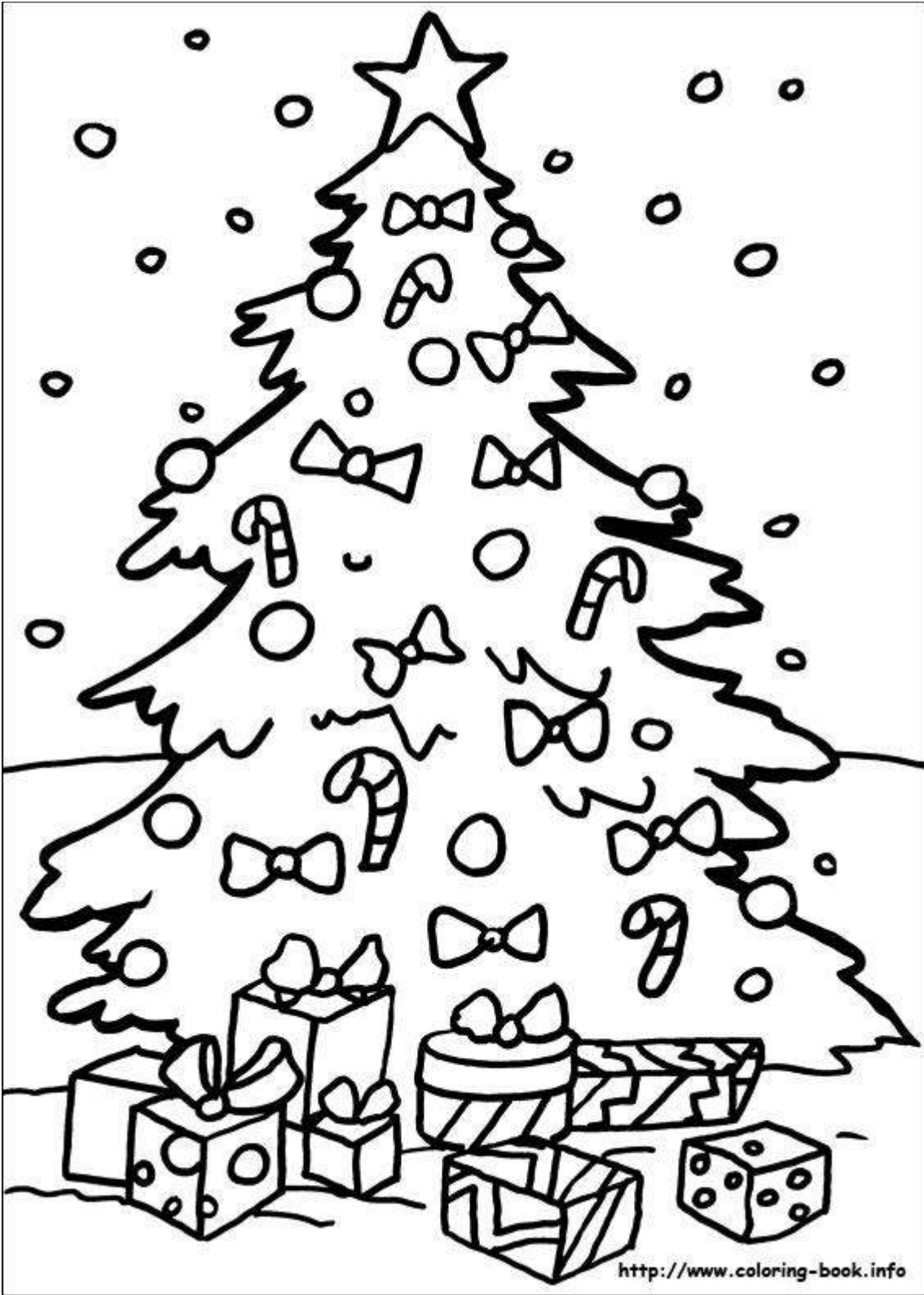
malu voodootpornu figuricu ili predmet,

veći plastični poklopac ili drveni krug, malo veći od poklopca na kojem će stajati kugla,

pištolj za vruće ljepilo.

Pištoljem za vruće ljepilo se pričvrsti figurica ili predmet za unutrašnju stranu poklopca (ako je potrebno figura se malo uzdigne, prvo se zalijepi manji poklopac na koji će se onda zalijepiti figura). Ostaviti ljepilo da se posuši. Staklenka se napuni vodom do vrha, doda se nekoliko kapi glicerina i šljokice. Nakon tog se preokrene poklopac s figurom i njime zatvori staklenka (ovo se radi iznad umivaonika da se ne smoči sve). Poklopac se čvrsto stegne i silikonskim gelom dodatno zaštiti rub. Kako bi se staklenka dodatno osigurala, potrebno ju je zalijepiti za veći poklopac ili drveni krug koji će poslužiti kao stalak.

Obojite ilustracije

Izvori:

- <http://www.dfi-film.dk/cartoon-2013-frontpage/animation-catalogue/get-santa>
- <http://www.nordiskfilmogtvfond.com/news/stories/jacob-leys-danish-christmas-magic-on-world-screens>
- http://www.skole.hr/dobro-je-znati/osnovnoskolci?news_id=3740
- <http://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?id=2819>
- <https://www.cinenews.be/en/movies/get-santa/videos/trailers/>
- https://hr.wikipedia.org/wiki/Hrvatski_bo%C5%BEi%C4%87ni_obi%C4%8Daj
- https://hr.wikipedia.org/wiki/Djed_Bo%C5%BEi%C4%87njak
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Krampus>
- https://hr.wikipedia.org/wiki/Tiha_no%C4%87

Rezervacije termina i dodatne informacije:

Tamara Zec, koordinatorica FUŠ-a
099 493 8354 / fus@kinovalli.net

Filmska ponuda i dodatne informacije:

Tanja Miličić, voditeljica Kina Valli
222 703 / info@kinovalli.net

Edukativni materijali: Tamara Zec

Kako bi Kino Valli poboljšalo produkciju kvalitetnih filmskih naslova za djecu i mlade, voljeli bismo dobiti i povratnu informaciju učenika/ica, učitelja/ica i profesora/ica. Svoje osvrte i razmišljanja možete nam slati na fus@kinovalli.net.

Pula Film Festival

www.pulafilmfestival.hr

KINO Valli' FILM U ŠKOLI

Projekt FUŠ realiziran je uz potporu:

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

European Children's
Film Association
Association Européenne du Cinéma
pour l'Enfance et la Jeunesse

